

DELFA TOUR

Напевно, перше запитання, яке ставить перед собою майбутній мандрівник про Фарерські острови, — «де це?». А після кількох кліків у інтернеті — «чому «National Geographic Traveler» назвав їх «найунікальнішими островами світу»?». І запитань стає дедалі більше...

Т Світлана ШАТІЛІНА
Ф «Visit Faroe Island»

Фарерські острови

Торстари

Маяк «Каллур» на мальовничих скелях острова Кальсой.

Мелодія Фарерів

Але, на жаль, вичерпної та реалістичної відповіді інтернет не дасть.

Інтрига тримається до приземлення в аеропорту «Вагар» (єдиних повітряних воротах Фарерських островів).

Отже, все по черзі.

Піщаники в холодному морі

Друга поїздка на Фарери випала мені у квітні 2016 року. Добре, що вдалося вибудувати графік так, аби побувати в гостях і оцінити країну не тільки за програмою туристичної виставки, а й за особливостями життя наших колег, які мешкають у цій країні не один рік.

Фарери — це архіпелаг із 18 островів (17 заселені), за площею у 20 разів менший за Київську область, 113 кілометрів у довжину і 75 — у ширину. При цьому берегова лінія становить 1100 кілометрів. Максимальна відстань із будь-якої точки суходолу до

краю прибою — лише 5 кілометрів. Висота над рівнем моря — у середньому 300 метрів, найвища гора — 882 метри.

«Чуття єдиної родини»

Летіли ми через Копенгаген, тож поб-

ували у великому та комфортному аеропорту «Kastrup». Більшість із тих, хто очікував рейс на Фарери, справляли враження родичів — були схожі між собою, ніби двоюрідні брати й сестри, що зібралися на весілля до родичів. Великі, мішні, вони голосно розмо-

Дослідіть Фарерські острови на двох колесах!

Традиційні будиночки мають на даху невеличке пасовище...

Безлюдний острів Тиндхельмур.

вляли якоюсь особливою мовою, сміялись і були ледь не всі знайомі один з одним. Вони явно вирізнялися серед того різноманітного міксу, який є звичним для будь-якого європейського аеропорту.

Це й не дивно — на Фарерах живуть близько 48 тисяч людей, багато з яких справді є родичами в другому або третьому коліні. Тому на островах панує відчуття «великого села» в хорошому сенсі цього слова — з вами можуть привітатися на вулиці (як правило, англійською володіє більшість місцевих поруч із фарерською та данською мовами).

До речі, наявність фарерської візи в нас перевірили аж при посадці в літак. А ось після прильоту на архіпелаг знайти прикордонника і погасити візу цього разу не вдалося (минулі рази я все ж знайшла прикордонника і вмовила поставити мені позначку в паспорті).

Країна в країні

Генетично фарерці найближчі до ісландців, норвежців і кельтських народів. Пізніше ці території використовувались як сполучна ланка між Скандинавією та колоніями вікінгів у Ісландії та Гренландії. До кінця XIV століття вони входили до складу Норвегії, опісля були у спільному володінні Норвезького та Данського королівств, а з 1814 року стали частиною лише останнього. Під час Другої світової війни острови окупувала Великобританія. Нині це автономний регіон у складі Королівства Данія. Із 1948 року Фарери самостійні в усьому, крім питань оборони та зовнішньої політики, навіть мають свій парламент із 33 обранців та власний уряд.

Первозданність

Абсолютно фантастичні краєвиди нас зустріли при заході на посадку над аеропортом на острові Вагар. В ілюмінаторі була практично вся країна: з океану раптом виростили прямовисні скелі, ніби величезні спици, спрямовані в небо, з'явилися білі потоки водоспадів і зелені долини, обнизані різнобарвними будиночками... Емоції від вигляду суворой, величної природи просто переповнювали. Посадка. Невеликий, щілько сучасний аеропорт і... навколо — пейзаж перших днів після Божого сотворіння: на зеленій травичці сумирно пасуться овечки, повітря пахне свіжістю, чистотою і первозданністю! Легені вмиг наповнюються ароматом океанської свіжості, з'являється якась легкість і сила в тілі. Ось і перші «візитні картки» острова — Пейзажі та Повітря. Жадбно вдихнувши, ми рушили вперед.

Милливість

Далі була дорога, але яка! Ідеальне асфальтове полотно то пірнало в підводний, perfectly обладнаний тунель між островами, то забігло на пагорби, то знову поринало в долини і — знову в тунель... Думка, що над нами 150 метрів морського дна, а над ним — багатометрова товща води, трохі бентежила уяву. До речі, в країні близько 20 тунелів, прокладених і під морським дном, і в скелях. Тут майже 1000 кілометрів доріг, половина з яких мають якісне асфальтове покриття, і лише 4 світлофори!

Так ми проїхали більше ніж півкраїни, перетнувши за якусь годину з гакком три острови і майже не зустрівши машин та людей, дивуючись із нескінченно мінливих пейзажів і такої самої неспостійної погоди за вікном, милуючись умиротвореними отарами овечок (яких тут більше, ніж людей) та іграшковими будиночками з акуратно постриженими газонами замість звичних дахів.

На Клаксвік, де нас уже чекали, опускалися сутінки. Було незвично тихо, як для другого за розмірами міста країни (у ньому «аж» 5000 населення). Я була впевнена, що подібних картинок ще не бачила. Щось нагадувало Ісландію, щось — Швейцарію, щось — Нову Зеландію, але щоб усе разом було схоже на якусь одну країну, то ні. І знову це повітря з особливим ароматом «великої води», яка завжди поруч...

Музичний фестиваль «GI-Festival» на острові Еустрой.

Містечко Вельбастадур. На Фарерах люблять яскраве житло.

ВІДКРИВАЄМО НАПРЯМОК

Пряме авіасполучення: Единбург (Шотландія) — 400 км, Рейк'явік (Ісландія) — 450, Берген (Норвегія) — 675, Копенгаген (Данія) — 1180 км. Час польоту — від 85 до 130 хвилин.

Пряме морське сполучення: Хіртсхальс або Есберг (Данія) — близько 32 годин. Сейдисфєрдур (Ісландія) — близько 17 годин.

Віза Фарерських островів оформлюється в консульстві Данії у Києві.

Валюта — фарерська крона, жорстко прив'язана до данської крони (курс обміну 1:1). Розраховуватися можна фарерськими та данськими кронами. Залишаючи острови, варто обміняти зайві місцеві крони на данські. Відізнити фарерські валюти легко за написом FORØYAR.

Клімат м'яким не назвеш: улітку зазвичай не буває тепліше +17, узимку — холодніше -4.

Дощі — до 280 днів на рік, вітряно майже завжди. Температура океану біля берега — +8-10.

Турсезон в основному влітку, а ось для дайверів — і взимку, коли навколо ні душі, а вода особливо прозора.

Рекомендована тривалість поїздки — від 7 до 10 днів.

Мета подорожей. Природа, природа і ще раз природа: пішки і велотуризм, скелелазіння, риболовля. А також музичні фестивалі, незвичайні весілля та інші події.

Бюджет: від 495 євро з особи за 4 дні плюс авіапереліт.

Деталініше — у туроператора із країн Північної Європи «Delfa Tour»: вул. К. Блюкур, 2/8, оф. 20, м. Київ
Тел.: (044) 492-2925 (багатомовний), (093) 013-0947, (095) 553-7494, (068) 775-2653
www.delfa.com.ua

Листопад 2017 № 10 | 10 | 11.04.2012

Природотерапія

Наступні три дні нам любовно показували країну. Ми літали на гелікоптері. Тут їх два, вони виконують роль маршрутного таксі, сполучаючи з десятком островів, і коштують польоти напроуд дешево — шось близько 15 євро за пасажира за 10 хвилин польоту. Пвінтокрили сучасні, з великими вікнами і мають шкіряні сидіння. Кіношна картинка «Фарери з повітря» вірізається в пам'ять на завжди.

Пересувалися на поромах (це теж різновид громадського транспорту між десятком островів), частина з яких була схожа на круїзні лайнери з кількома палубами, «черевом» для автомобілів, смачною випічкою та ароматною кавою в кафе. А в панорамних вікнах — знову океан, із якого виростають острови та острівці. Виникає бажання пли-

сти довго-довго, подалі від міської метушні й бетонних джунглів...

Кружляли по різних островах на машинах, спостерігаючи то гори, вкриті снігом, то, буквально через якісь півгодини, соковиті зелені долини під яскравими променями сонця. Зайджали до невеликих церковць зовсім без людей, де всередині пахло по-особливому — морською свіжістю і деревиною. Зупинялися на нескінченні фотостоппи біля волоспадів, стрімких скель, зелених долин із бісером розсіпаними по них кумедними овечками (звідси, мабуть і назва — Фарерські, тобто «овечі» острови). Милувалися яскравими кольоровими гудзиками будиночків із трав'яними дахами... І з вдячністю приймали шо «природотерапію», відчувалися білою піною на чорний пісок, і самотні пронизливі крики чайок повертали до реальності.

Океанський футбол

У свідомості із зусиллями поєднувалися кілька «файлів»: хвилі Північної Атлантики, берег із чорного піску, а поруч на височині — яскрава зелень футбольного поля. Ми навіть зупинились і вийшли з машини, спочатку погано усвідомлюючи побачене. Підійшли ближче, і я навіть заплющила очі, слухаючи вигуки гравців, шо тренувалися під акомпанемент прибою та мелодію вітру. Ніяк не могла скласти воедино побачене і почуте — картинка вперто асоціювалася з фантастичним фільмом. Хотілося себе ушпунити — може, це сон? Але футболісти життерадісно бігали по полю, обмінюючись фразами незрозумілою мовою, хвилі накочувалися білою піною на чорний пісок, і самотні пронизливі крики чайок повертали до реальності.

Увечері я зайшла в інтернет (до речі, всюди стабільно діє мобільний зв'язок, є 3G та 4G), і цифри сухої статистики добили зовсім: на 48 000 населення припадає 15 стадіонів, причому більша частина — із штучним освітленням і загальним числом глядацьких місць, зрівняним із кількістю мешканців країни. Є свої збірні (чоловіча і жіноча) з футболу, своя федерація із членством у FIFA та UEFA, а також своя прем'єр-ліга з 10 клубів.

Фінальний акорд

Потім був Торсхавн, схожий і не зовсім схожий на столицю. Звична коловіть туристичної виставки із зустрічами, обідами, знову зустрічами, посиденьками в місцевих барах, розмовами про все й ні про шо. І завершальний акорд — гала-вечеря. Як і годиться на таких заходах, усе було красиво, смачно, з акцентом на місцеві делікатеси. Але вразило

не це. Фарерські музиканти просто обрушили на мене свою мелодійність, у якій я впізнала особливу свіжість фарерського повітря, енергію вітру, потужність океану й умиротворення пейзажів. Вони і зіграли останній акорд у моєї фарерській подорожі.

Портрет туриста, який зачоче на Фарери, нарешті склався: втомлений від гламурного пляжного відпочинку та великих міст, шукає простору, первозданності й, можливо, зустрічі із самим собою.

DELFA TOUR

За допомогою в підготовці матеріалу дякую компанії «Delfa Tour» та особисто пані Світлані Штанініч.